

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucíí Trejbalovou ve věci

žalobce: X, narozený dne X
zastoupený opatrovníci X
oba bytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2025, č. j. MPSV-2025/246590-916

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 10. 12. 2025, č. j. MPSV-2025/246590-916, se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Liberci (dále jen „úřad práce“) ze dne 17. 6. 2025, č. j. 165491/25/LB.
2. Tímto rozhodnutím úřad práce přiznal žalobci nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označeným symbolem „TP“ (průkaz TP), a to ode dne 1. 2. 2025 trvale.
3. Řízení o přiznání nároku na průkaz TP bylo zahájeno žádostí žalobce ze dne 14. 2. 2025. V řízení byl dne 22. 5. 2025 vydán posudek posudkové lékařky Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“), na jehož základě úřad práce rozhodnutím ze dne 17. 6. 2025 přiznal žalobci ode dne 1. 2. 2025 trvale nárok na průkaz TP. Rozhodnutí bylo odůvodněno odkazem na obsah posudku IPZS, podle kterého je žalobce osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra ve smyslu § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011Sb., o dávkách osobám zdravotně postiženým, s tím, že jde o zdravotní postižení uvedené v bodu 1. písm. j) přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále také jen „prováděcí vyhláška“).
4. Žalobce se odvolal, namítal, že naplňuje podmínky pro přiznání průkazu ZTP, a to vzhledem k jeho vývojovým poruchám a výraznému znevýhodnění v oblasti orientace a samostatného pohybu v exteriéru. Uváděl, že není schopen samostatného pohybu mimo domov bez výrazného stresu a nejistoty, je nezbytné ho osobně doprovázet, jinak než do školy, kterou má nedaleko od domova a dochází tam pěšky, ho vozí výhradně matka. Žalobce poukázal na to, že podle znaleckého posudku X není schopen chápat význam běžných životních úkonů.
5. Odvolací řízení bylo doplněno o posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise“) ze dne 11. 11. 2025. Posudková komise uvedla, že žalobce ani zmocněnkyně nebyli na jednání zváni, dále podala výčet podkladů, ze kterých vycházela a které považovala za dostačující k posouzení zdravotního postižení žalobce. Dospěla k závěru, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, neboť žalobce trpí lehkou mentální retardací s IQ 69, má neurotické projevy s tendencí psychosomatizace, je nejistý v sociálních vztazích na podkladě nerovnoměrného vývoje osobnosti a nízké sociální zralosti, je léčen pro epilepsii. Podle sociálního šetření má problémy ve výtahu, problém s MHD, zdá orientovaný osobou i časem, doma a na známých místech se orientuje, naučené trasy zvládá, na neznámých místech se neorientuje – netrefí. Posudková komise dospěla ke shodnému závěru jako posudková lékařka IPZS, tedy že žalobce je osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 2 zákona o dávkách osobám zdravotně postiženým, s tím, že jde o zdravotní stav dle bodu 1. písm. j) prováděcí přílohy prováděcí vyhlášky.

6. Napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2025 vycházelo ze závěrů posudkové komise. Žalovaný obsah posudku plně citoval. Doplnil citaci zákonných § 34 odst. 3 a 4 zákona o dávkách osobám se zdravotním postižením, a citaci bodů 3. a 4. přílohy č. 4 prováděcí vyhlášky. Uzavřel, že posudková komise se vypořádala se všemi námitkami, prostudovala veškeré lékařské nálezy a dospěla k závěru, že se nejedná o skutečnosti, které mají vliv na posudkové hodnocení. Lze tedy mít za prokázané, že byly prověřeny všechny skutečnosti významné pro posudkový závěr, proto posudek shledal jako úplný, objektivní a přesvědčivý.

II. Žaloba

7. Ve včasné žalobě žalobce nesouhlasil s tím, že mu byl přiznán nárok pouze na průkaz TP namísto průkazu ZTP. Namítal, že není schopen pohybu, orientace ani komunikace bez doprovodu. Bez pomoci není schopen fungovat v základních životních situacích, což je doloženo v lékařských zprávách, znaleckém posudku, rozsudku.
8. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k novému projednání.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný k žalobě uvedl shodné skutečnosti jako v napadeném rozhodnutí. Vyžádal posudek, který považoval za úplný a přesvědčivý. Dále žalovaný konstatoval, že postupoval v souladu s hmotným i procesním právem, řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno rozhodnutí rušit. Z uvedených důvodů navrhoval, aby soud žalobu zamítl.

V. Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud rozhodnutí přezkoumává v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, vychází přitom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí.
11. Předmětem řízení bylo rozhodnutí ve věci přiznání nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením označeným symbolem TP ode dne 1. 2. 2025. Spornou žalobce učinil otázku, zda mu měl být přiznán nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením ZTP namísto průkazu označeným symbolem TP.
12. Zákonné podmínky pro přiznání nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením stanoví zákon o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a prováděcí vyhláška č. 388/2011 Sb.
13. Podle § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem "TP" (průkaz TP) má osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna

spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.

14. Podle § 34 odst. 3 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem "ZTP" (průkaz ZTP) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.
15. Podle § 34b odst. 1 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením při posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením se hodnotí a) zdravotní stav a funkční schopnosti fyzické osoby, b) zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, c) zda jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace a závažnost funkčního postižení. Podle odst. 2 téhož ustanovení prováděcí právní předpis stanoví, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace.
16. Prováděcím předpisem je vyhláška č. 388/2021 Sb., jejíž příloha č. 4 stanoví zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením.
17. Podle bodu 1. písm. j) přílohy č. 4 prováděcí vyhlášky za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace (tedy odůvodňující nárok na přiznání průkazu TP) lze považovat zdravotní stav: psychické postižení s opakujícími se poruchami komunikace a orientace v exteriéru; u mírného stupně autistické poruchy se zachovanou přiměřenou komunikací a chováním v obvyklých situacích, s obtížným navazováním sociálních kontaktů, s projevy zvláštních nebo neadekvátních odpovědí na sociální stimulaci okolí.
18. Podle bodu 2. písm. m) uvedené přílohy za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace (tedy odůvodňující nárok na přiznání průkazu ZTP) lze považovat zdravotní stav: psychické postižení s často se opakujícími závažnými poruchami komunikace a orientace v exteriéru; u středně těžkého stupně autistické poruchy s nápadnými deficity ve verbální a nonverbální komunikaci, značně abnormálním nebo rušivým chováním, s výrazně redukovanou nebo výrazně abnormální reakcí na sociální stimulaci okolí.
19. Z uvedeného vyplývá, že nárok na přiznání průkazu TP nebo průkazu ZTP se odvíjí od závažnosti funkčního postižení pohyblivosti nebo orientace, případně stupně závažnosti autistické poruchy. V souzené věci se žalobní námitky týkají posouzení funkčního postižení orientace, nikoli pohyblivosti.
20. Jak opakovaně judikuje Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“), posouzení zdravotního stavu, zde závažnosti funkčního postižení orientace za účelem přiznání nároku na průkaz osob se zdravotním postižením, je věcí odborně medicínskou, k níž nemá soud potřebné odborné znalosti, a proto vždy vychází z posouzení osob, které jimi disponují. V rámci řízení před správními orgány v těchto věcech zdravotní stav posuzuje Ministerstvo práce a

sociálních věcí, které za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 1. 2004, č. j. 5 Ads 34/2003-82, č. 526/2005 Sb. NSS). V posudku takové odborné lékařské komise se přitom hodnotí nejenom celkový zdravotní stav účastníka řízení, nýbrž se v něm zaujímají i posudkové závěry ohledně splnění v zákoně stanovených kritérií pro přiznání dávky či průkazu osoby zdravotně postižené. Tento posudek je tedy ve správním a následně v přezkumném soudním řízení stěžejním důkazem, na nějž je soud při nedostatku odborné erudice odkázán, a proto je zapotřebí klást zvýšený důraz na jeho jednoznačnost, určitost, úplnost a přesvědčivost. Posudek lze však považovat za úplný a přesvědčivý jen v případě, že se v něm posudková komise vypořádá se všemi rozhodnými skutečnostmi, přihlédne k potížím udávaným posuzovanou osobou a tyto své posudkové závěry jednoznačně a konkrétně zdůvodní. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku způsobující jeho nepřesvědčivost nebo neúplnost přitom nemůže soud nahradit vlastní úvahou, neboť pro to nemá potřebnou odbornou erudici (srov. rozsudky NSS ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48; ze dne 25. 11. 2003, č. j. 5 Ads 42/2003-61, č. 511/2005 Sb. NSS, nebo ze dne 9. 2. 2006, č. j. 6 Ads 25/2004-58). Tytéž závěry platí ve správním řízení pro žalovaného, který při vydání rozhodnutí podmíněného dlouhodobě nepřiznivým zdravotním stavem vychází z vyžádaného posudku posudkové komise.

21. K otázce naplnění výše zmíněných požadavků soud také odkazuje na rozsudek NSS ze dne 26. 6. 2019, č. j. 8 Ads 331/2018-37, dle kterého *„[a]by byl posudek jednoznačný, úplný a přesvědčivý, je třeba, aby se vypořádal se všemi relevantními podklady a přezkoumatelnou úvahou z nich vyvodil závěry podstatné pro posouzení zdravotního stavu osoby (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2015, č. j. 1 Ads 156/2014-28). Vyplývají-li z jednotlivých podkladů rozporné závěry, posudková komise musí tyto rozpory přesvědčivě vysvětlit (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014-37). Postaví-li posudková komise své hodnocení na rozporných základech, aniž by rozpory odstranila či vysvětlila, je povinností žalovaného žádat doplnění posudku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013-25).“*
22. Rovněž lze odkázat na závěry rozsudku NSS ze dne 4. 10. 2017, č. j. 8 Ads 136/2017-7, že *„[t]en, kdo zdravotní stav posuzuje, si musí být vědom, že jeho role je především zprostředkující – má odborné informace srozumitelně a pokud možno komplexně vysvětlit „intelligentnímu laikovi“ tak, aby tento na jejich základě mohl o věci posuzované správně rozhodnout. Musí si při tom být vědom, že „intelligentní laik“ sice má duševní schopnosti porozumět těmto odborným informacím, ovšem pro jejich rychlé a patřičně důkladné pochopení mu chybí znalost širších souvislostí a celé řady základních principů, které odborníkovi připadají samozřejmé (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. 2 Ads 17/2017- 15)“.*
23. Soud pak musí s ohledem na obsah žalobních námitek odůvodnit, proč má za to, že posudek, jež byl podkladem přezkoumávaného rozhodnutí, požadavky na jednoznačnost, určitost, úplnost a přesvědčivost splňuje, či naopak nesplňuje.
24. V souzeném případě dospěl soud k závěru, že posudek posudkové komise ze dne 11. 11. 2025 shora uvedené požadavky nenaplnil. Přestože byly žalobní námitky vůči rozhodnutí žalovaného ve věci přiznání nároku na průkaz TP formulovány značně obecně, má soud na jejich podkladě za to, že posudek nedává dostatečnou odpověď na otázku, zda závažnost žalobcova funkčního postižení orientace svou intenzitou a funkčními dopady naplňuje

pouze požadavky stanovené na středně těžké funkční postižení pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra ve smyslu § 34 odst. 2 zákona o dávkách osobám se zdravotním postižením ve spojení s bodem 1. písm. j) prováděcí vyhlášky.

25. Posudkové komisi je namístě vytknout, že v posudku pouze rekapitulovala diagnostický souhrn na základě shromážděné dokumentace a shrnula skutečnosti vyplývající ze sociálního šetření ze dne 5. 3. 2025. Ve vlastním posudkovém hodnocení jen stručně uvedla, že žalobce trpí lehkou mentální retardací s IQ 69, že má neurotické projevy s tendencí k psychosomatizaci, nejistotu v sociálních vztazích, na podkladě nerovnoměrného vývoje osobnosti a nízké sociální zralosti s tím, že je léčen pro epilepsii. Opětovně shrnula, jaké má problémy podle sociálního šetření. K orientaci uvedla, že se zdá, že je žalobce orientovaný osobou i časem, doma a na známých místech se orientuje, naučené trasy zvládá, na neznámých místech se neorientuje – netrefí. Sama shromážděnou lékařskou dokumentaci, včetně znaleckého posudku MUDr. X ze dne 21. 3. 2025 vypracovaného pro účely rozhodnutí soudu o omezení svéprávnosti žalobce, nepodrobila vlastnímu komplexnímu zkoumání a neučinila na základě podkladů potřebné závěry ohledně funkčních dopadů žalobcova dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost orientace ve smyslu § 34 odst. 1 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením. Z posudku nejsou seznatelné konkrétní úvahy, jimiž by posudková komise srozumitelně vysvětlila, proč žalobcovu lehkou mentální retardaci, projevující se mj. v konstatované potřebě dohledu a dopomoci a promítající se rovněž v oblasti svéprávnosti, nelze považovat za těžké funkční postižení orientace, tj. stav, kdy je žalobce schopen spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže ve smyslu § 34 odst. 3 zákona o dávkách osobám zdravotně postiženým. Žalobcovu schopnost orientace posudková komise nepodrobila bližšímu hodnocení, spokojila se pouze s dohady ohledně jeho orientace osobu i časem. Bližší nezdůvodnila, proč to, že se žalobce orientuje pouze na naučené trase (z domova do školy v blízkosti bydliště), nechce používat MHD z důvodu psychické nepohody a na neznámých místech netrefí, lze ještě podřadit pod psychické postižení s opakujícími se poruchami komunikace a orientace v exteriéru dle bodu 1. písm. i) přílohy č. 4 prováděcí vyhlášky, nikoli již pod psychické postižení s často se opakujícími závažnými poruchami komunikace a orientace v exteriéru ve smyslu bodu 2 písm. m) téže přílohy. Soud v posudku postrádá bližší úvahy o intenzitě a funkčních dopadech diagnostikovaného zdravotního postižení na orientaci v exteriéru a vysvětlení toho, proč neschopnost žalobce cestovat bez omezení MHD bez doprovodu a neschopnost dopravit se a orientovat se na neznámých místech, nelze podřadit pod opakující se značné potíže s orientací. Posudková komise pak ani nehodnotila žalobcovu poruchu pozornosti a sníženou koncentraci a snížené rozpoznání nebezpečnosti a potíže s komunikací a neschopnost řešit přiměřeně sociální situace, do kterých se může dostat, z hlediska jeho orientace v exteriéru. V odvolání přitom žalobce tyto potíže namítal, výslovně poukazoval na to, že má výrazné potíže s orientací v terénu a není schopen se v exteriéru samostatně pohybovat. Popisoval situace, které u něj při cestování v MHD vyvolaly silný stres, který měl za následek negativní reakci na cestování. Tvzení ohledně poruchy autistického spektra, ADHD, neurotických potíží zůstala ze strany posudkové komise bez povšimnutí.
26. Vlastní komplexní, srozumitelné a logické zhodnocení zdravotního stavu žalobce a v návaznosti na ně provedené zhodnocení schopnosti orientace za účelem určení nároku na vydání průkazu osoby se zdravotním postižením dle § 34 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením tedy soud v posudku ze dne 11. 11. 2025 postrádá.

27. Tento deficit nemohl napravit ani žalovaný, který na citaci posudkových závěrů bez dalšího navázal uvedením doslovného textu zákonných ustanovení § 34 odst. 3 a 4 zákona o dávkách poskytovaných osobám se zdravotním postižením a uvedením výčtu zdravotních postižení, která lze podřadit pod podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace (bod. 2 přílohy č. 4 prováděcí vyhlášky) či zvláště těžkého funkčního postižení orientace nebo úplného postižení pohyblivosti a orientace (bod 3. též přílohy).
28. Protože žalovaný opřel napadené rozhodnutí o posudek, který nebyl jednoznačný, úplný a přesvědčivý, je řízení stíženo vadou nedostatečně zjištěného skutkového stavu, který vyžaduje zásadní doplnění. Napadené rozhodnutí je taktéž nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný pouze převzal závěry posudkové komise a nevypořádal se řádně s odvolacími námitkami a námitkami vůči posouzení ze strany posudkové komise.

VI. Závěr a náklady řízení

29. Z uvedených důvodů považoval soud napadené rozhodnutí žalovaného za stížené vadami a v souladu s § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a), b) s. ř. s. ho zrušil. Současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému.
30. Ve věci soud rozhodl, aniž nařídil jednání, v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.
31. Právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil, je podle § 78 odst. 5 s. ř. s. žalovaný vázán. Bude jeho povinností obstarat pro posouzení tíže žalobcova zdravotního postižení takový posudek, a to třeba i u jiné posudkové komise, který bude komplexně hodnotit jeho zdravotní stav ve světle výsledků odborných lékařských zpráv a jiných podkladů a znaleckého posudku a řádně se s nimi, stejně jako s tvrzeními žalobce o neschopnosti orientace v exteriéru bez doprovodu, vypořádá. Zjištěný skutkový stav bude muset být v posudku řádně a přesvědčivým způsobem zdůvodněn tak, aby bylo i pro „inteligentního laika“ zřejmé, na základě jakých zjištění a úvah bylo žalobcovo zdravotní postižení vyhodnoceno z hlediska kritérií uvedených v § 34 odst. 2 a 3 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a proč se u žalobce jedná o to které zdravotní postižení ve smyslu jednotlivých bodů přílohy č. 4 prováděcí vyhlášky.
32. Podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Podle § 60 odst. 2 s. ř. s. ustanovení odst. 1 neplatí, mělo-li být právo na náhradu nákladů řízení přiznáno správnímu orgánu ve věcech důchodového pojištění, nemocenského pojištění, pomoci v hmotné nouzi a sociální péče.
33. V souzené věci byl úspěšný žalobce, avšak v řízení mu žádné náklady nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 4. května 2026.

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně